

<sup>1</sup>Dies ist die Last, die der HERR redet wider Israel durch Maleachi.<sup>2</sup>Ich habe euch lieb, spricht der HERR. So sprecht ihr: "Womit hast du uns lieb?" Ist nicht Esau Jakobs Bruder? spricht der HERR; und doch habe ich Jakob lieb<sup>3</sup>und hasse Esau und habe sein Gebirge öde gemacht und sein Erbe den Schakalen zur Wüste.<sup>4</sup>Und ob Edom sprechen würde: Wir sind verderbt, aber wir wollen das Wüste wieder erbauen! so spricht der HERR Zebaoth also: Werden sie bauen, so will ich abbrechen, und es soll heißen die verdammte Grenze und ein Volk, über das der HERR zürnt ewiglich.<sup>5</sup>Das sollen eure Augen sehen, und ihr werdet sagen: Der HERR ist herrlich in den Grenzen Israels.<sup>6</sup>Ein Sohn soll seinen Vater ehren und ein Knecht seinen Herrn. Bin ich nun Vater, wo ist meine Ehre? bin ich HERR, wo fürchtet man mich? spricht der HERR Zebaoth zu euch Priestern, die meinen Namen verachten. So sprecht ihr: "Womit verachten wir deinen Namen?"<sup>7</sup>Damit daß ihr opfert auf meinem Altar unreines Brot. So sprecht ihr: "Womit opfern wir dir Unreines?" damit daß ihr sagt: "Des HERRN Tisch ist verachtet."<sup>8</sup>Und wenn ihr ein blindes opfert, so muß es nicht böse heißen; und wenn ihr ein Lahmes oder Krankes opfert, so muß es auch nicht böse heißen. Bringe es deinem Fürsten! was gilt's, ob du ihm gefallen werdest, oder ob er deine Person ansehen werde? spricht der HERR Zebaoth.<sup>9</sup>So bittet nun Gott, daß er uns gnädig sei! denn solches ist geschehen von euch. Meint ihr, er werde eure Person ansehen? spricht der HERR Zebaoth.<sup>10</sup>Daß doch einer unter euch die

<sup>1</sup>وَحْيَ كَلِمَةِ الرَّبِّ لِسَرَايِيلَ عَنْ يَدِ مَلَاخِي،<sup>2</sup>أَحْبَبْتُكُمْ قَالَ الرَّبُّ. وَفُلْتُمْ، يَمَا أَحْبَبْنَا. أَلَيْسَ عَيْسُو أَخًا لِيَعْقُوبَ يَقُولُ الرَّبُّ، وَأَحْبَبْتُ يَعْقُوبَ<sup>3</sup>وَأَبْغَضْتُ عَيْسُو، وَجَعَلْتُ جِبَالَهُ خَرَابًا وَمِيرَاتَهُ لِدَنَابِ الْبَرِّيَّةِ.<sup>4</sup>لَأَنَّ أَذْوَمَ قَالَ قَدْ هُدِمْنَا، فَتَعُوذُ وَتَبْنِي الْخَرْبَ. هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ، هُمْ يَبْنُونَ وَأَنَا أَهْدِمُ. وَبَدَعُوا لَهُمْ نُحُومَ السَّرِّ، وَالسَّعْبُ الَّذِي غَضِبَ عَلَيْهِ الرَّبُّ إِلَى الْآبِدِ.<sup>5</sup>فَتَرَى أَغْيَبُكُمْ وَتَقُولُونَ لِيَتَبَخَّرَ الرَّبُّ مِنْ عِنْدِ نُحُمِ إِسْرَائِيلَ. الْإِنُّ يُكْرِمُ أَبَاهُ وَالْعَبْدُ يُكْرِمُ سَيِّدَهُ. فَإِنْ كُنْتُ أَنَا أَبَا، فَأَيْنَ كَرَامَتِي. وَإِنْ كُنْتُ سَيِّدًا، فَأَيْنَ هَيْبَتِي. قَالَ لَكُمْ رَبُّ الْجُنُودِ، أَيُّهَا الْكَهَنَةُ الْمُخْتَقِرُونَ اسْمِي. وَتَقُولُونَ، يَمَ احْتَقَرْنَا اسْمَكَ. تُقَرَّبُونَ خُبْرًا تَجَسَّأَ عَلَى مَذْبَحِي. وَتَقُولُونَ، يَمَ تَجَسَّأَكَ. يَقُولُكُمْ إِنَّ مَائِدَةَ الرَّبِّ مُخْتَقَرَةٌ.<sup>8</sup>وَإِنْ قَرَّبْتُمْ الْأَعْمَى دَبِيحَةً، أَفَلَيْسَ ذَلِكَ شَرًّا. وَإِنْ قَرَّبْتُمْ الْأَعْرَجَ وَالسَّقِيمَ، أَفَلَيْسَ ذَلِكَ شَرًّا. قَرَّبُهُ لِيَوَالِيكَ، أَفَبِرَضَايَ عَلَيْكَ أَوْ يَرْفَعُ وَجْهَكَ. قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ. وَالْآنَ تَرْضَوْنَ وَجْهَ اللَّهِ فَيَتَرَأَّفُ عَلَيْنَا. هَذِهِ كَانَتْ مِنْ يَدِكُمْ. هَلْ يَرْفَعُ وَجْهَكُمْ. قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ.<sup>10</sup>مَنْ فِيكُمْ يُغْلِقُ الْبَابَ، بَلْ لَا تُوقِدُونَ عَلَى مَذْبَحِي مَجَانًا. لَيْسَتْ لِي مَسَرَّةُ يَكُمْ، قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ، وَلَا أَقْبَلُ تَقْدِمَةً مِنْ يَدِكُمْ.<sup>11</sup>لَأَنَّهُ مِنْ مَسْرِقِ السَّمْسِ إِلَى مَغْرِبِهَا اسْمِي عَظِيمٌ بَيْنَ الْأُمَمِ، وَفِي كُلِّ مَكَانٍ يُقَرَّبُ لِاسْمِي بِخُورٍ وَتَقْدِمَةٍ طَاهِرَةٍ، لَأَنَّ اسْمِي عَظِيمٌ بَيْنَ الْأُمَمِ، قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ.<sup>12</sup>أَمَّا أَنْتُمْ فَمُتَجَسِّسُوهُ، يَقُولُكُمْ، إِنَّ مَائِدَةَ الرَّبِّ تَتَجَسَّسَتْ، وَتَمَرَّتْهَا مُخْتَقَرٌ طَعَامُهَا.<sup>13</sup>وَفُلْتُمْ، مَا هَذِهِ الْمَسَقَّةُ. وَتَأْفَقُنَّ عَلَيْهِ قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ، وَجِئْتُمْ بِالْمُعْتَصَبِ وَالْأَعْرَجِ وَالسَّقِيمِ، فَأَتَيْتُمْ بِالْقَدِمَةِ. فَهَلْ أَقْبَلُهَا مِنْ يَدِكُمْ. قَالَ الرَّبُّ.<sup>14</sup>وَمَلْعُونُ الْمَاكِرِ الَّذِي يُوَجِّدُ فِي قَطِيعِهِ ذَكَرٌ وَبَنْدُرٌ وَبَدِيحٌ لِلْسَيِّدِ غَائِبًا. لَأَنِّي أَنَا مَلِكٌ عَظِيمٌ قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ، وَاسْمِي مَهِيْبٌ بَيْنَ الْأُمَمِ.

Türen zuschlösse, damit ihr nicht umsonst auf meinem Altar Feuer anzündet! Ich habe kein Gefallen an euch, spricht der HERR Zebaoth, und das Speisopfer von euren Händen ist mir nicht angenehm.<sup>11</sup> Aber von Aufgang der Sonne bis zum Niedergang soll mein Name herrlich werden unter den Heiden, und an allen Orten soll meinem Namen geräuchert werden und ein reines Speisopfer geopfert werden; denn mein Name soll herrlich werden unter den Heiden, spricht der HERR Zebaoth.<sup>12</sup> Ihr aber entheiligt ihn damit, daß ihr sagt: "Des HERR Tisch ist unheilig, und sein Opfer ist verachtet samt seiner Speise."<sup>13</sup> Und ihr sprecht: "Siehe, es ist nur Mühe!" und schlägt es in den Wind, spricht der HERR Zebaoth. Und ihr bringt her, was geraubt, lahm und krank ist, und opfert dann Speisopfer. Sollte mir solches gefallen von eurer Hand? spricht der HERR.<sup>14</sup> Verflucht sei der Betrüger, der in seiner Herde ein Männlein hat, und wenn er ein Gelübde tut, opfert er dem HERR ein untüchtiges. Denn ich bin ein großer König, spricht der HERR Zebaoth, und mein Name ist schrecklich unter den Heiden.